

Landhuis Groot Sint Joris

Landhuizen, groot of klein, zijn het cultureel erfgoed van Curaçao. Met een opvallende gevel waren ze veelal gebouwd op een heuvel en vaak geschilderd in okergeel. Het huis behoorde tot een plantage en had een of meer magasina's en buitenverblijven. Ook een indrukwekkende opgang hoorde daarbij.

De achttiende-eeuwse gevelsteen.

De achterkant van Landhuis Groot Sint Joris.

De voorkant van het landhuis.

Tekst en foto's Solange Hendrikse

Het 'kleine' kamertje.

Een van de bijgebouwen.

Veel landhuizen zijn in verval geraakt, maar gelukkig worden die thans gereviseerd en blijft het karakter behouden. Landhuis Groot Sint Joris is privé en dateert oorspronkelijk uit de achttiende eeuw (bouwjaar 1753), maar zoals het landhuis nu is, dateert het waarschijnlijk uit de tweede helft van de twintigste eeuw. Het wordt nog bewoond maar is nodig aan restauratie toe. Ook de uitbreiding met stallen ten behoeve van het agrarisch

bedrijf zijn twintigste-eeuws.

De plantage (dus niet het landhuis) bestond al in 1606 en was 454 hectare groot. Begin twintigste eeuw had de eigenaar C. Perret Gentil, 21 punten met Amerikaanse windmolens, die genoeg grondwater oppompten voor bijna 1.000 kokospalmen en 6.000 fruitbomen, onder andere mispebomen voor de export naar Cuba, de Dominicaanse Republiek en Puerto Rico. Bovendien was er een grote veestapel en werden er

inkomsten verkregen door de verkoop van parasols als veevoer.

Op het ruime voorterras werden vroeger de larahschillen te drogen gelegd. Deze werden naar Nederland verscheept voor de verwerking tot likeur.

Het landhuis werd onder andere ook gebruikt als opvangplaats voor slaven, die hier op krachten konden komen, na hun enerverende reis naar het eiland. Door de grote hoeveelheid grondwater was het mogelijk om

moestuinen aan te leggen.

Bij de entree is een achttiende-eeuwse blankmarmere gevelsteen te zien, die de harp-spelende koning David afbeeldt, met het onderschrift 'Schoon Gesigt'.

Het interieur van het huis bestaat uit drie delen. Het middengedeelte is de sala, waarop alle andere vertrekken uitkomen en waar vanaf het voorterras naar de openslaande achterdeuren de frisse wind koelte door de woning blaast. Het landhuis staat hoog en het terrein loopt

tot aan de oever van de Sint Jorisbaai, wat vroeger de ruime plantage besloeg.

Op de website van Curaçao Monuments staat nog het volgende geschreven: „Het gebouw is van algemeen belang wegens schoonheid en volkskundige waarde op grond van de volgende waarderende criteria: (1) de samenhang van landhuis, regenbak, bijgebouwen, putten, muur; (2) architectuur- en cultuurhistorische waarde als landhuis met een voor Curaçao kenmerkende opzet in

Een grote bel bij de ingang.

Drinkbak en zicht op de Sint Jorisbaai.

drie delen onder schilddaken, en met terrassen; (3) architectuurhistorische waarde van

wege onderdelen als de gevel met gevelsteen, het gebruik van baksteen, het achterter-

ras, uitgebreide waterput; en (4) ensemblewaarde vanwege de situering aan de baai.”

De keuken.

Zijaanzicht met bijgebouwen.

Het terrein loopt tot aan de oever van de Sint Jorisbaai.

Uitzicht vanuit het huis.